

In de eerste maanden van dit jaar werden bewoners in Zuidoost Friesland bijna dagelijks geconfronteerd met de gevolgen van de teruggekeerde wolf, die heilig verklaard is en waar men met de vinger niet naar mag wijzen. Rovende roedels doorkruisen onze 'achtertuin' en deze maand (mei) worden er weer nieuwe welpen geboren, waarmee de problemen verder zullen toenemen. Het wekt geen verbazing dat er in ons gebied erg veel weerstand is tegen die wolf. Ecologen en hun aanhang doen dit af als 'boeren- en jagerslobby', maar dat is nogal beperkt gedacht. Het gevoel van bewoners dat ze tegen wil en dank opgescheept zitten met een ecologen-wens, leeft hier breed. Tien jaar geleden had niemand het over de wolf, hij was er niet, niemand verwachtte hem en niemand miste hem. Waarom is er nu in, onze achtertuin, opeens een gunstige staat van instandhouding nodig van een dier dat we hier al generaties niet meer kennen. Een dier dat in het leven van bewoners te zeer ingrijpt en bij velen tot grote en permanente zorg leidt (dierhouders en geen dierhouders). Niet zonder reden werd de wolf vroeger verjaagd. Waarom wordt er nauwelijks geluisterd naar de stem van de bewoners in wolvengebied en des te meer naar die van de vele buitenstaanders. Hoe bestaat het dat Europese landen waar geen wolven voorkomen, meebepalen (EU-unanimitéit bij aanpassing habitatrichtlijn) of wij hier in Fryslân de wolf moeten accepteren ? Die is niet belangrijker dan mensen, Europese wetgeving is niet belangrijker dan mensen. De wolf is een mooi dier in grootschalige natuurgebieden, niet in het overvolle Nederland.